

Paldies, Šarl!
Labrīt visiem!

Es priecājos par vienošanos, ko mēs tikko panācām attiecībā uz Ukrainu.

Pēdējo reizi, kad mēs visi tikāmies pie šī galda, mēs pieņēmām vēsturisku lēmumu sākt sarunas ar Ukrainu un Moldovu par pievienošanos ES. Šodien mēs spērām nākamo būtisko soli, lai garantētu paredzamu vidēja termiņa finansiālo atbalstu Ukrainai. Šis atbalsts būs pamats atvēršanai, rekonstrukcijai un reformām. Tas palīdzēs Ukrainai virzībā uz dalību ES, un, pateicoties tam, ukraiņi spēs izdzīvot.

Šis atbalsts ir vajadzīgs Ukrainai, taču tas ietekmē arī mūsu Eiropas drošību. Tas ir tas, kas ir likts uz spēles.

Gandrīz pirms diviem gadiem mēs apņēmāmies sniegt Ukrainai spēcīgu politisko, humanitāro, ekonomisko, diplomātisko, militāro un finansiālo atbalstu tik ilgi, cik nepieciešams. Mēs esam devuši šo solījumu ne tikai no morālā, bet arī no stratēģiskā viedokļa. To darot, mēs zinām, ka pienāks laiks, kad tiks pārbaudīts, vai mēs savus solījumus arī pildām.

Tas brīdis nu ir pienācis. Saistībā ar militāro palīdzību aizsardzības ministri vakar vienojās līdz gada beigām Ukrainai piegādāt vairāk nekā 1 miljonu artilērijas lādiņu. Neraugoties uz grūtībām ar termiņu ievērošanu, vēlos jums pateikties par jūsu kolektīvajiem centieniem, jo īpaši attiecībā uz ES aizsardzības rūpniecības ražošanas jaudas palielināšanu. Turklāt ceru, ka drīz tiks panākta vienošanās arī par Ukrainas palīdzības fondu. Mums ir jānodrošina ilgtspējīgs un paredzams finansējums no Eiropas Miera mehānisma, kas spēj apmierināt Ukrainas militārās vajadzības.

Attiecībā uz finansiālo atbalstu ir labāk runāt bez aplinkiem. Ukrainai trūkst finansējuma, un tas var palīdzēt agresoram Krievijai vai vēl vairāk palielināt inflāciju. Vienošanās par jauno 50 miljardu vērtu Ukrainas mehānismu, par kuru Eiropas Parlaments nobalsoja pagājušā gada oktobrī, bija steidzami nepieciešama, tāpat kā arī vienošanās par mūsu ilgtermiņa budžeta pārskatīšanu. Mēs to esam parādā Ukrainas tautai, un mēs to esam parādā Eiropas iedzīvotājiem.

Mēs dzīvojam pilnīgi citādā realitātē nekā 2020. gadā, kad mēs vedām sarunas par pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu. Pandēmija, iebrukums Ukrainā, klimata pārmaiņas, enerģijas cenu un dzīves dārdzības krīze — tas viss ir atstājis jūtamam ietekmi uz mūsu budžetu. Augošās procentu likmes ir paaugstinājušas izdevumus, kas saistīti ar iniciatīvas *NextGenerationEU* aizņēmumiem.

Jā, taisnība, ka mēs esam veiksmīgi izmantojuši visu elastību un visas iespējas pārdalīt līdzekļus, lai finansētu mums pieprasītos risinājumus. Tomēr skarbā realitāte ir tāda, ka mūsu DFS ir gandrīz maksimāli izmantota, un šī vienošanās nozīmē, ka būs mazāk naudas programmām, no kurām mūsu iedzīvotāji ir atkarīgi, turklāt tās ir vieni no taustāmākajiem ieguvumiem, ko sniedz ES, proti, mūsu Eiropas veselības savienība vai programma “Apvārsnis”, kas ir īpaši svarīgi saistībā ar gaidāmajām Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

Veicot izmaiņas DFS atbilstoši mūsu Līgumiem un Parlamenta kā budžeta lēmēj institūcijas prerogatīvām, ir jānodrošina mērķim atbilstošs budžets. Budžets, kas ir pietiekami elastīgs, lai palīdzētu mums reaģēt uz pašreizējām un turpmākām krīzēm un īstenot politiskās prioritātes.

Tas mums palīdzēs kļūt spēcīgākiem, vienotākiem un konkurētspējīgākiem pasaulē, kurā arvien straujāk viss mainās un vairojas naida. Tieši tas nostabilizēs tirgus un nodrošinās mūsu spēju atmaksāt mūsu parādus. Šajā risinājumā jāiekļauj arī progress pašu resursu jomā.

Vēlos apliecināt, ka Eiropas Parlaments būs konstruktīvs partneris šajā procesā.

Mums jābūt arī vienotiem un saskaņotiem attiecībā uz mūsu nostāju jautājumā par situāciju Tuvajos Austrumos.

Eiropa var palīdzēt virzīt uz priekšu miera procesu un būt par starpnieku noregulējuma panākšanā. Eiropas Parlaments jau ir aicinājis panākt pastāvīgu uguns pārtraukšanu Gazā. Tas ir vajadzīgs solis ceļā uz ilgstošu mieru un stabilitāti, tāpat kā “Hamās” 7. oktobrī brutāli sagrauto ķīlnieku atgriešana. Mēs saprotam arī to, ka, lai iestātos reāls miers, Gaza ir jāvada likumīgiem palestīniešu pārstāvjiem.

Situācija uz vietas joprojām ir šausminoša ārkārtīgi daudziem cilvēkiem. Mums ir jācenšas pēc iespējas ātrāk un efektīvāk sniegt vairāk humānās palīdzības. Un, lai cik grūti tas arī nešķistu kara miglā, mums ir jārunā arī par rītdienu, par to, kā divu valstu risinājums var nodrošināt drošību Izraēlai un perspektīvu palestīniešu tautai. Kopā mēs varam rast politisko gribu pārtraukt vēstures ciklu.

Tas ir viens no jautājumiem, kas mums jārisina nākamajās 128 dienās pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Nākamajos mēnešos Eiropas Parlaments koncentrēsies uz vēl neizskatīto leģislatīvo procedūru pabeigšanu. Mēs balsosim par tādiem došjē kā Mākslīgā intelekta akts, farmācijas tiesību aktu pakete, Direktīva par vardarbību pret sievietēm un, protams, Patvēruma un migrācijas pakts.

Es arī došos uz dalībvalstīm, kur kopā ar maniem kolēģiem, Eiropas Parlamenta deputātiem no jūsu valstīm, mēs uzrunāsim pilsoņus un palielināsim viņu informētību par Eiropas Parlamenta vēlēšanām — uzklausīsim, skaidrosim un mudināsim doties balsot. Es ar nepacietību gaidu pārējos valstu apmeklējumus un paļaujos uz jums, ka jūs palīdzēsiet gādāt par plašāku līdzdalību. Esmu pārliecināta, ka kopā mēs varam arī turpmāk parādīt, ka Eiropa ir spējīga sasniegt rezultātus.

Paldies!